

RECOMANEM

Materials i recursos d'interès recomanats per l'ICIP

Acció

Què estan fent les ONG catalanes per a les persones refugiades?

Lafede.cat – organitzacions per a la justícia global és una xarxa de més d'un centenar d'entitats catalanes que treballa per aconseguir la justícia social i l'eradicació de les desigualtats mitjançant la cooperació al desenvolupament, la defensa i promoció dels drets humans i el foment de la pau. Moltes de les ONG que hi estan afiliades estan directament implicades en projectes a Síria, als camps de refugiades dels països limítrofs, als països de trànsit o en l'acollida de persones refugiades a Catalunya. També hi ha organitzacions que s'ocupen d'informar sobre aquesta crisi i les seves causes, identificar responsabilitats i proposar solucions.

Lafede.cat ha fet un recull de les diferents accions que estan duent a terme aquestes ONG, indicant les maneres de donar-hi suport. Aquest recull, inicialment elaborat l'any 2015, ha estat actualitzat al llarg d'octubre 2016.

Lafede.cat també proposa altres maneres d'ajudar a les persones refugiades. Subratlla la importància de l'educació en la solidaritat i ofereix orientacions per abordar la crisi dels refugiats en l'àmbit educatiu.

Informe

Les persones refugiades a Espanya i Europa (CEAR)

Aquest és el 14è informe anual que publica la Comisión Española de Ayuda al Refugiado (CEAR) per informar sobre la situació de les persones refugiades al món, a la Unió Europea i a Espanya. Les xifres que aporta són poc esperançadores. Recorda que segons

l'ACNUR, l'any 2015 es va superar la xifra de 59,5 milions de persones que han sigut desplaçades forçosament de les seves llars a conseqüència de la violència i les violacions dels drets humans. També recorda que malgrat les mobilitzacions socials, els governs europeus no han complert amb el compromís de reasentar 180.000 persones refugiades.

Pel que fa l'Estat espanyol, CEAR informa que el 2015 Espanya va rebre unes 15.000 sol·licituds d'asil (l'any 2014 no van arribar a les 6.000), una xifra molt baixa que representa l'1% de totes les sol·licituds d'asil registrades en el conjunt dels 28 països de la UE. Espanya tampoc destaca per ser un país generós a l'hora de concedir l'estatut de refugiat. L'any 2015, només el van rebre 220 persones; 800 altres van rebre protecció subsidiària; i 68,5% dels expedients resolts van suposar una denegació de qualsevol tipus de protecció.

Les dades i arguments que ofereix aquest informe són una eina de gran utilitat per a investigadors i activistes. L'informe proposa a més a més una sèrie de mesures pensades per a millorar les polítiques migratòries i oferir més garanties a les persones que busquen refugi. Aporta també una interessant reflexió sobre la reacció solidària ciutadana, diferenciant-la de la caritat momentània.

Al web de la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat es pot trobar un [resum executiu](#) de l'informe traduït al català.

Acció

Els corredors humanitaris

Amb l'objectiu d'evitar més morts al mar i protegir les persones exiliades de les xarxes de traficants, grups catòlics i protestants han llançat, en coordinació amb el govern italià, la iniciativa "[Corridoi umanitari](#)" (Corredors humanitaris). Es tracta d'un instrument pensat per oferir vies segures i legals a famílies refugiades a Síria en el seu viatge cap a Itàlia.

La selecció de persones que se'n poden beneficiar es fa en base a una sèrie d'entrevistes realitzades en camps de refugiats ubicats al Líban. Es valora la situació de vulnerabilitat d'acord amb criteris com el fet d'haver patit directament la persecució o

els efectes de la guerra; ser dona i, especialment, dona embarassada o mare soltera; ser un menor d'edat no acompanyat; haver estat ja identificat com a refugiat *prima facie* o tenir necessitats mèdiques greus que no poden ser tractades *in situ*.

El govern italià s'ha compromès a facilitar fins a mil arribades en dos anys a través d'aquest mecanisme. Malgrat el nombre limitat de persones que s'hi podran acollir, és un projecte innovador i amb un gran potencial. Amb un mínim de voluntat política, podria replicar-se en altres països europeus. A Bèlgica també s'ha posat en marxa la iniciativa "Un visa, une vie" amb la mateixa filosofia, però en dimensions molt menors. Per la seva part, el govern canadenc també està duent un programa similar, amb l'emissió de visats humanitaris per a persones que fugen del conflicte armat.

Per a més informació sobre aquesta proposta de vies segures, recomanem aquest [reportatge](#) de France 24 (en anglès).

Pel·lícula

Io sto con la sposa

El documental [Io sto con la sposa](#) relata el viatge d'un grup de refugiats sirians i palestins que volen arribar a Suècia des d'Itàlia. Ho fan en companyia d'un grup d'italians i amb la complicitat de persones que els allotjaran a França, Alemanya i Dinamarca. Per no ser detinguts per la policia ni ser acusats de tràfic de persones o d'afavorir la immigració il·legal, tot el grup es fa passar per un cortegi nupcial. Empolainats i encorbatats, fan veure que acompanyen la núvia, tota vestida de blanc, durant un trajecte de quatre dies i 3.000 quilòmetres.

Es tracta d'una història real de solidaritat, d'humanitat, de recurs a l'humor i la creativitat, de denúncia i de desobediència civil en front a unes normes i un control de fronteres que contribueixen a la mort de milers de persones en les rutes marítimes cap a Europa.

El documental, dirigit per Khaled Soliman Al Nassiry, Gabriele del Grande- també autor del blog [Fortress Europe](#)-, i Antonio Augugliaro, es va finançar a través de *crowdfunding*. L'èxit del projecte va sobrepassar totes les expectatives i el documental va ser projectat al festival de cinema de Venècia, on va obtenir molt bona rebuda tant per part del públic

com de la crítica.

Recull de pàgines web

Unim esforços, Obrim fronteres – Xarxa educadora de suport a les persones refugiades és un espai viu per compartir experiències, recursos i accions coordinades amb impacte social tot abordant l'actual crisi ètica sobre les fronteres i en favor del dret a migrar. Hi participen un ampli ventall d'agents educatius: escoles, instituts, AFAs, entitats del lleure, equipaments educatius, moviments socials, associacions, així com persones interessades en col·laborar-hi. La setmana del 10 al 18 de desembre, coincidint amb el Dia dels Drets Humans i el Dia de les Persones Migrants, la xarxa convoca un seguit d'actes reivindicatius.

European Council on Refugees and Exiles és una aliança de més de noranta ONG de diferents països europeus creada per protegir i promoure els drets de les persones refugiades. La seva pàgina web ofereix, entre d'altres, informació actualitzada sobre lobby polític, documents publicats per les entitats que en formen part i els contactes d'associacions i advocats als quals els refugiats poden demanar ajuda.

Watch the Med és una plataforma online que permet fer el seguiment i mapeig de les morts i violacions dels drets humans contra immigrants en les fronteres marítimes de la Unió Europea. Un ampli ventall d'activistes, investigadors i organitzacions hi estan implicats.

Migreurop és una xarxa europea i africana d'investigadors i activistes que treballen per denunciar les condicions de detenció i posar fi als centres d'internament d'estrangers i fer un seguiment de la política d'externalització de fronteres de la Unió Europea. La seva pàgina web ofereix mapes actualitzats amb les localitzacions dels diferents centres d'internament, recull d'experiències, anàlisis de polítiques migratòries, etc.

Refugee.tv és una plataforma online llençada pel cineasta austríac David Gross amb el suport de persones exiliades de sis nacionalitats diferents, amb coneixements audiovisuals, periodístics, tècnics i cinèfils, i que expliquen amb reportatges i notícies les seves situacions personals. D'aquesta manera es mostra una altra perspectiva d'aquesta crisi a partir de la visió i opinió dels propis refugiats i refugiades.

Calais Migrant Solidarity és un bloc que recull informació actualitzada i pràctica sobre Calais, a França, i ofereix recursos i guies per a les persones que es troben atrapades en aquest punt fronterer. El bloc inclou també un recompte de les persones que han mort en aquesta frontera en els últims cinc anys.

© Generalitat de Catalunya